

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוצג שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תצוה לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"וזאת תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור"** (שמות כז, ט).

אמרו רבותינו ז"ל (מדרש אגדה כאן) מה זכה שמן זית יותר מכל השמנים ? אלא לפי שאין שמן זית יוצא אלא על ידי כתישה, כך אין אדם נוחל חיי העולם הבא אלא מתוך צער, ולא דברי תורה מתקיימים אלא מתוך צער, ולפיכך נמשלו ישראל לזית שנאמר (ירמיה יא, טז) זית רענן יפה פרי תואר. ומה הזית ממתק על ידי כתישה, כך ישראל ממרקין עוונותיהם ע"י יסורין. ע"כ. כי היסורים גם מיישרין דעתו של אדם, ומזכירים לו את התכלית, וגם מכפרים ומביאים אותו לחיי נצח, וזה בחי' (משלי ו, כג) דרך

חיים-תוכחת מוסר, שכדי להגיע לחיי נצח, הדרך הוא ע"י יסורים, וזה בחי' (שם כב, טו) איולת קשורה בלב נער, שבת מוסר ירחיקנה ממנו. וכתיב (שם כג, יג) אל תמנע מנער מוסר, כי תכנו בשבט - לא ימות, אתה בשבט תכנו, ונפשו משאול תציל (אגב ידוע מרבינו ז"ל שאין להכות כ"א כשאין ברירה אחרת, ולעתים רחוקות, ועיקר הכאת השבט, היינו שבט פיו, וגם בזה צריכים לשקול את התועלת, כי הרבה פעמים פועל אפי' בהכאת פיו, ההיפך מהרצוי והכל לפי העניין ואכמ"ל). וזה בחי' (שם ג, יא) מוסר ה' בני אל תמאס, ואל תקוץ בתוכחתו, כי את אשר יאהב ה' יוכיח, וכאב את בן ירצה. וכתיב (איוב ה, יז) הנה אשרי אנוש יוכיחנו אלו-ה, ומוסר ש-די אל תמאס. ואמרו חז"ל (ברכות ה, א) כל שהקב"ה חפץ בו מדכאו ביסורין, ואם קבלם (באהבה) יראה זרע יאריך ימים. ואמרו (שם ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל, וכולם

לא נתנן אלא ע"י יסורין, וא' מהם העוה"ב. ואמרו (מנחות נג, ב) מה זית אינו מוציא שמנו אלא ע"י כתיב, אף ישראל אין חוזרים למוטב, כ"א ע"י יסורין. ויש לקבל היסורין באהבה ובשתיקה כמ"ש (ברכות סב, א) שכר קבלת היסורין ע"י שתיקותא. ואמרו חז"ל (שבת פח, ב) שהעושים מאהבה ושמחים ביסורין עליהם הכתוב אומר (שופטים ה, לא) ואוהביו כצאת השמש בגבורתו. ואמרו (סוטה יא, א) הקב"ה מביא יסורין על הצדיקים בעוה"ז, כדי שיירשו העולם הבא. והיסורים של הצדיקים הם כדי לכפר על הדור וכמ"ש (סנהדרין לט, א) רחמן אלא רחמים הוא מייסר את הגדולים שבהן ביסורין, אף כך הקב"ה מייסר את יחזקאל כדי למרק עוונותיהם של ישראל. ואמרו (ברכות ה, א) מה שן ועין, עבד

יוצא בהם לחירות, יסורין שממרקים כל גופו של אדם עאכו"ב. ואמרו (סנהדרין ק, ב) מכל טורח שטח בו, ומכל עמל שעמל בו (במנשה המלך) לא העלהו למוטב אלא יסורין. וכן אמרו (ע"ז ד, א) אמר הקב"ה אני אמרתי אייסרם ביסורין בעוה"ז, כדי שיחזקו וזרועותם לעוה"ב. ואמרו (כ"ד ט) עה"פ (בראשית א, לא) והנה טוב מאד - זו מידת היסורין, שעל ידה הבריות באים לחיי העוה"ב. ואמרו (תנחומא כי תצא ב) צריך אדם להחזיק טובה להקב"ה בומן שהיסורין באים עליו. למה? שהיסורין מושכים את האדם

להקב"ה. ואמרו (סיפרי ואתחנן לב) יהא אדם שמח ביסורין יותר מן הטובה, שאילו אדם בטובה אין נמחל לו עוון שבידו, וביסורין - נמחל לו. ואדם יכול לקבל על עצמו יסורין לכפר ולהטיב לורעו כמ"ש חז"ל (מדרש שוהר טוב, תהלים עב) עה"פ (תהלים עב, א) משפטיך למלך תן - אלו היסורין, אמר דוד אני מקבל את היסורין ברם לשלמה (שם) וצדקתך לבן מלך. ואמרו (שם עג) אמר אסף (תהלים עג, א) כי קנאתי בהוללים - לא הייתי יודע שהיסורין שהביא הקב"ה על ישראל לטוב להם. ואמרו (שם) כשם שהקרבות מרצון, כך יסורין מרצון. והנה אע"פ שבדרך כלל מהרבה סיבות אין לבקש יסורין, וכבר אמרו חז"ל (ברכות ה, ב) לא הן ולא שכון, מ"מ אם הגיעו - בודאי יש לקבלם באהבה ולכוון שהכל לטובה, ולכפרת העוונות שאין לך טובה הימנה.

בברכת התורה וכמ"ס שמעון יוסף הכהן ויוצג שליט"א

מדרש

לא שאני צריך להם אלא שתאירו לי כשם שהארתי לכם למה כדי להעלות אתכם בפני כל האומות שיהיו אומרים ישראל מאירים למי שמאיר לכל משל לפקח וסומא שהיו מהלכין אמר הפקח לסומא בן יסורין, ואני סומכך והיה הסומא מהלך כיון שנכנסו לבית אמר הפקח לסומא צא והדלק לי את הנר והאיר לי שלא תהא מחזיק לי טובה שלויתך לך אמרתי לך שתאיר כך הפקח זה הקב"ה שנאמר (ד"ה ב, טז) כי ה' עיניו המה משוטטות בכל הארץ והסומא אלו ישראל שנאמר (ישעיה נט) נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף בעגל בששה שעות והיה הקב"ה מאיר להם והנהיגם שנאמר (שמות יג) וה' הולך לפניהם יומם כיון שבאו לעשות המושכן קרא למשה ואמר לו ויקחו אליך שמן זית זך אמרו ישראל (תהלים יח) כי אתה תאיר נרי ואתה אומר שנאיר לפניך אמר להם בשביל להעלות אתכם שתאירו לי כשם שהארתי לכם לכך נאמר זית רענן.

(שמות רבה לו, ב)

מחזן

כָּל הַעוֹלָה, שְׂיוֹמֵף הוּא בְּחִינַת הַשְּׁלוֹם, וְהַשְּׁלוֹם הוּא כְּלִי שְׂעֻלְיָדוֹ בּוֹא יְבוֹא כָּל הַחֲשָׁפְעוֹת וְהַכְּרָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל. וְכֹונְתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ בְּנֵה, כְּדִי שְׂיוֹכֵל כָּל אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי לְדַבֵּר דְּבוּרִים שֶׁל קִרְשָׁה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. וְיֵמָּה הוּא קִרְשָׁה, חֲכָמָה, כִּי חֲכָמָה נִקְרָא קִרְשָׁה בְּנוֹדָע. וְזֶהוּ בְּשֵׁאֲדָם מְדַבֵּר בְּתוֹרָה וְתַפְלָה בְּחֲכָמָה וְשִׁכְל, וּמְכִין וְשׁוֹמֵעַ מֵהַ יְדָבָר, נִקְרָא קִרְשָׁה. וְיֵשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ תַּעֲנוּג גְּדוֹל בְּנֵה, כִּי נִבְנָה מִזֶּה מַחִין, שְׁהִיא חֲכָמָה, וְהַדְּבֹר, שְׁהוּא בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ו): "בְּנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'". כִּי יְרוּשָׁלַיִם הוּא בְּחִינַת דְּבֹר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית י"ז): "וּמִלְכֵי צָדֵק מְלֹךְ שְׁלָם" וְתִרְגָּם אוֹנְקֵלוֹס: "מְלֹכָא דִּירוּשָׁלַיִם, וְצָדֵק הוּא בְּחִינַת הַדְּבֹר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים נ"ח): "צָדֵק תְּדַבְּרוּ". וְה' הוּא בְּחִינַת מַחִין בְּנוֹדָע. אִימְתִי הוּא נִבְנָה, בְּשִׁנְדָּחֵי יִשְׂרָאֵל, רוֹצֵה לֹמֵר מִי שְׁהִיָּה נְדָחָה מִבְּחִינַת יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵיכֵן בּוֹנֵם.

(ליקו"מ פ)

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (בסימן כא)

ובענין קדושת הנרות אע"פ שהאדם צריך לקדש ביותר עיניו לבלי להסתכל בנשים וכמ"ש (איוב לא) ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה, וכמ"ש חז"ל (ברכות כד.) כל המסתכל באצבע קטנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף כי בבחי' מסויימת גדול וגרוע פגם ההסתכלות שהוא פוגם ומקלקל מוחו ונשמתו ביותר וכמ"ש חז"ל (יומא עד.) טוב מראה עינים מהלך נפש, טוב מראה עינים באשה יותר מגופו של מעשה, ושע"כ צריכים להרבות בסייגים וגדרים לבל יבא להסתכלות קלה ומועטת וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ה) יהודה בן תימא אומר הוי עז כנמר וקל כנשר וכמ"ש הטור (או"ח סי' א) ואמר קל כנשר כנגד ראות העין, ודמה אותו לנשר, כי כאשר הנשר שט באויר כך הוא ראות העין, לומר שתעצום עיניך מראות ברע כי הוא תחילת העבירה, עיי"ש (ככ"ח סם), וכמ"ש חז"ל (כ"ב נו.) אי איכא דרכא אחרינא, רשע הוא, כי גדול פגם הראיה וכמ"ש (נדרים כ.) כל הצופה בנשים סופו בא לידי עבירה, וכל המסתכל כעקבה של אשה הווין לו בנים שאינם מהגונים, אעפ"כ גם איכא עין שמאלית שהצדיקים צוונו לקדשו שזה בחי' משחז"ל (סוטה כא.) היכי דמי חסיד שוטה כגון דקא טבעה אתתא בנהרא ואמר לאו אורח ארעא לאיסתכלי בה ומצילה כי בחדאי מאחר שמן השמים הזמינו לו מאורע כזה בודאי הי' לטובתו הנצחית וכשם שרצונו יתברך בשאר עבודות הק' כך רצונו ית' בזה, וכן משמע במס' שבועות (דף ל.) דאיכא איסור העלמת עין בדין קימה והידור לפני אשת חבר כחבר וכן אמרו חז"ל (קידושין מא.) אסור לאדם שיקדש את האישה עד שיראנה שמה יראה בה דבר מגונה ותתגנה עליו ורחמנא אמר ואהבת לרעך כמוך.

פתוחי חותם קדש לה'

יש מגני-אָרץ, שמשברין תאַנְתָּן בְּכָל עַתּ בַּיְגִיעוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת גְּדוֹל, וּבְכָל פְּעַם שׁוֹטְפִים עֲלֵיהֶם הַרְהוּרִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים, שְׁהֵם הַרְהוּרֵי מִשְׁגָּל, שְׁמִתְגַּבְּרִים בְּיִזְמֵר עַל כְּשָׂרֵי הַדּוֹר הַרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת, פִּי כָל הַגְּדוֹל מִחֲבָרוֹ, יִצְרוֹ גְּדוֹל מִמּוֹ, וְהֵם מִשְׁבָּרִים תַּאֲרָתָם וּמְמַשִּׁיכִין כָּל דַּעְתָּם וּמְחַשְׁבָּתָם לַתּוֹף מִימֵי הַתּוֹרָה וְהַדַּעַת דַּקְדָּשָׁה, עַד שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מֵהַפְּכִין וּמַעֲלִין מִבְּחִינַת יְהִיחֵם בְּשָׂרוֹ וְכוּ' לְבַחֲנֵינָא פְתוּחֵי חוֹתָם קִדְשׁ לַה', וְהֵם מְמַשִּׁיכִין בְּחִינַת תְּפִלִּין - מַחִין, וְזוֹכִין לַתְּנִין מַחִין, וְגַם הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַמַּחִין, שְׁלֵא יֵצֵא הַמִּין חוּץ לְגִבּוֹל, שְׁהוּ עֵקֶר הַתְּנִין, פִּי עַל-יְדֵי שְׁתּוּפְסִין אֶת הַמִּין וְהַמְּחַשְׁבָּה שְׁלֵא תֵצֵא לַחוּץ לְהַרְהוּרֵי חַס וְשְׁלוֹם, וּמְכַנְיִסִין אוֹתוֹ לַתּוֹף מִחֲשׁוֹבוֹת קְדוּשׁוֹת שֶׁל דַּעַת הַתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לַתְּנִין הַדַּעַת, שְׁגַם בְּקִדְשָׁה יִהְיֶה צְמִצּוּם קְדוּשׁוֹ לְהַדַּעַת, שְׁלֵא יִשׁוּטט בְּמָה שְׁאִין לוֹ רְשׁוֹת, בְּחִינַת בְּמַפְלֵא מַמָּה אֶל תְּדַרְשׁ וְכוּ'.

אַהוּבֵי בְנֵי חֲבִיבֵי.

קְבִלְתִּי מִכְתָּבְךָ בְּיוֹם א' וְהִנֵּה יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְבֵּה לְכַתֵּב לְךָ עַל מִכְתָּבֶיךָ שְׂאֵתָה צוּעֵק מֵרַח בְּכָל פְּעַם, וְאֲנִי מְבִין מִרְחוֹק צַעֲקָתְךָ וּמְכַאֲבֶיךָ. בַּעַל הַרְחָמִים יְרַחֵם עָלֶיךָ וְיִוָּשִׁיעֶךָ מִהַרְהוּ. אֲךָ דַּע בְּנֵי פִי אֵיךָ שְׁהוּא עֵקֶר יִסּוּרֶיךָ מִרְבּוֹי מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ וְרַעֲיוֹנֶיךָ שְׁאִינִם טוֹבִים וְאִם אֲמַנֵּם כָּבֵר לְכַפֵּדָת בְּהֵם כְּמוֹ שְׁנִלְכַדְתָּ, אֲךָ עַל פִּי כֵן עֲדִין הַבְּחִירָה בְּיָדְךָ לְתַפְּסֵת אֶת מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל פְּעַם כְּאֲשֶׁר דַּבְּרָנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה בְּכַתֵּב וּבַעַל פִּה, וְיִדַּעְתִּי כִּי אֵתָה מְקַיֵּם זֹאת קֶצֶת בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אֲךָ חֲזוֹק וְחֲזוֹק בְּנֵי חֲבִיבֵי לְקַיֵּם זֹאת יוֹתֵר וְיוֹתֵר. גַּם לְשִׁמְחָה בְּמַעַט דַּמְעַט שְׂאֵתָה מְקַיֵּם מְזֵה. פִּי בִזְאוֹת הַמַּעַט שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּזֶה לְעַצֵּר וּלְתַפְּסֵת מִחֲשַׁבְתְּךָ בְּזֶה אֵתָה נִכְלָל בְּהַמְּגִי אֲרָץ שְׁמַעֲלִין וְכוּ' לְבַחֲנֵינָא פְתוּחֵי חוֹתָם בְּחִינַת תְּפִלִּין. כִּי הַעֵסֵק שֶׁל זֶה הָאָדָם הַעֲלוּב בְּזֶה הָעוֹלָם עֵמֵק מֵאֵד מֵאֵד. עֵמֵק עֵמֵק מִי וּמְצַנֵּן. אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁרִינוּ אֲלָפִים וְרַבּוֹת פְּעָמִים אִין מִסְפָּר שְׁזָכִינוּ לִידַע מֵאוֹר קְדוּשׁ וְנוֹרָא בְּזֶה. מִתּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת קְדוּשׁוֹת כְּאֵלֶּה הַמְּשִׁיבִין אֶת כָּל הַנְּפִשׁוֹת בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, הַפָּה בְּהֵם וְהַפָּה בְּהֵם כְּכֵן תּוֹרָה וּבְכָל שִׁיחָה בְּיָדֵינוּ תוֹכֵל לְהַחֲיוֹת עֲצָמָה תְּמִיד בְּפִרְטַי עַל יְדֵי מַה שְׁעֲזָרְנוּ ה' יִתְבָּרַךְ בְּנִפְלְאוֹתָיו לְחַדֵּשׁ וּלְבַאֵר בְּהֵם. וְאִין פְּנֵאֵי לְהַאֲרִיךָ עֵתָה.

דְּבָרֵי אֲבִיךָ הַמְּצַפֶּה לִישׁוּעָתְךָ: נִתָּן מִבְּרַסְלָב. (עֵלִים לְתַרוּפָה מִכְתָּב שְׁכוֹ)

ספרי קדש הם בחינת פתוחי חותם

האותיות של התורה הם ניצוצי נפשות, פי כל נפשות ישראל שרשם באותיות התורה, וקבוץ האותיות של הספרים הקדושים הנעשה במלאכת הדפוס, פי לוקחין ומקבצין אותיות ותיבות הרבה מאד על הדפוס, ומדפיסין בפעם אחת דף שלם, וחוזרין ומדפיסין דף זה פעמים הרבה פיזו, על זה הוא בחינת לקוטי הנפשות. פי המשכת החדושי תורה של הספרים הקדושים, נעשה גם פן על ידי שהקבם לקט וקבץ הרבה נפשות מישראל והעלה אותם בבחינת העלאת מיין נוקבין, וגרם יחוד גדול למעלה ועל ידי זה המשיך החדושי תורה שלו. ועל פן על ידי הדפסת החדושי תורה הקדושים שנמשכו בבחינה זאת, נתעורר עוד הפעם בחינה זו ביותר, והספרים אלו נתפשטין בעולם ומאירים פני תבל ומעוררים את ישראל לתשובה שלמה. ועל פן אשרי הזוכה לתן מעות לצדקה נוראה פזאת להדפיס ספרים קדושים לשם שמים. פי על ידי צדקה פזאת וזכין בודאי להמשיך בחינת אורייתא דעתיקא סתימאה, ועל ידי זה וזכין להשקעה שלמה, שעל ידי זה נמשך שפע טובה וברכה וכל טוב לבית ישראל. גם אותיות הדפוס של ספרי קדש הם בחינת פתוחי חותם קדש לה', בחינת השיגין של תפלין הנעשין בדפוס. ועל ידי הדפסת הספרים קדושים הללו מתפשטת האמונה הקדושה בעולם, וזכין לעקר הכל ולבטל ולבער דעות האפיקורסים מן העולם. ועל ידי הצדקה שנותנין על זה וזכין לשבר תאוות ממון בשלמות, וזכין לשוב בתשובה שלמה להשם יתברך ולהיות נקשרים בו יתברך פחותם, בבחינת שימני פחותם על לבך וכו' בבחינת תפלין.

(אוצר היראה ספרים וחדושי תורה אות כו)

תיקון הכללי

יראה אל עבדיך פעלך (תהלים ז, טז).
יראה אל עבדיך פעלך. פועל ישועתך תראה לעינייך באופן מוחשי, וגם תראה ותחוש בכל הבחינות. הן ניסים, הן חסדו וישועתו. וכמו שמבקשים אחרי תפילת שחרית של שבת ב"אב הרחמים" - יודע בגוים "לעינינו" נקמת דם עבדיך השפוך. והדרך על בניהם. בחי' "בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאולה לבני בניהם". היינו שהאבות כבר סבלו מספיק, ועכשיו תשפיע חסדך והדרך על בניהם, בהידור ובפינוק.
 (מתוך הספר "שי למורא")

לעילוי נשמות
 תמונת אסתר ע"ה
 נלב"ע מ"ז שבט
 תנצבה.
 נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
 ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
 ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
 ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
 050 - 4161022
 לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
 netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
 מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
 מאיר (רפול) בן צאלח וחוריה מריומה ז"ל
 ה' אדר א' תשע"ד
 אברהם בן יפה ז"ל
 ה' אדר
 רחל בת סימה ושמואל ע"ה
 ה' אדר א' תשע"ד
 ביילה ריבקה בת יוסף ויכל ע"ה
 ה' אדר ב' תשע"ד

יריב בן מניה
 חזרה בתשובה שלמה